

مردی در تردید ابدی / آقای خاص مردد کوفه

پس از مرگ معاویه، سلیمان از جمله سران شیعه کوفه بود که به امام حسین(ع) نامه‌های مکرر نوشت؛ در حالی که وی در کربلا حضور نداشت.

پس از مرگ معاویه، سلیمان از جمله سران شیعه کوفه بود که به امام حسین(ع) نامه‌های مکرر نوشت؛ در حالی که وی در کربلا حضور نداشت.

به گزارش خبرگزاری فارس، سلیمان بن صرد خزاعی از صحابه پیامبر و اصحاب امام علی (ع) و امام حسن(ع)؛ اسم او در عصر جاهلیت، یسار بود.

رسول خدا(ع) او را سلیمان نامید. سلیمان از هنگام ورود مسلمین به کوفه در این شهر ساکن شد؛ در جنگ‌های امام علی(ع) حضور داشت. اما به دلیل تردید در جنگ جمل شرکت نکرد. امام علی(ع) او را به همین دلیل سرزنش، و او عذرخواهی کرد.

پس از شهادت امام علی(ع) سلیمان با امام حسن(ع) بیعت کرد اما بعد از صلح از این امر ناخشنود بود او را بر این امر سرزنش کرد. نزد امام رفت و گفت: اسلام علیک یا مذل المومنین. (سلام بر تو ای خوار کننده مومنان). سلیمان قبل از و بعد از شهادت امام حسن(ع) از امام حسین(ع) خواست صلح را لغو کند و با معاویه بجنگد. اما امام حسین(ع) او را به رعایت پیمان صلح و خوداری از عهد شکنی فراخواند. امام در کربلا حضور نداشت.

پس از مرگ معاویه، سلیمان از جمله سران شیعه کوفه بود که به امام حسین(ع) نامه‌های مکرر نوشتند. و گروه توابین را تشکیل دادند.

این گروه به فرماندهی سلیمان بن صرد خزاعی، که به به امیر توابین معروف شد در اول ربیع‌الآخر سال 65 ق در کوفه قیام کردند.

آنها در جایی به نام عین الورد با لشکر ابن زیاد روبه رو شدند و جنگیدند. سلیمان و بسیاری از توابین در این جنگ کشته شدند. سر سلیمان و مسیب بن نجبه را به شام نزد مروان بن حکم فرستادند. سلیمان هنگام شهادت 73 سال داشت.